

مریم فریانزاده
نویسنده

(پرتو)

بسته‌های سفارشی زیبایی‌های اجاره‌ای

خشونت آیا همیشه ظاهری خشن و کریه دارد؟

✚ ظلم را چگونه معنا می‌کنید؟ مصادیق ظلم در ذهن شما چه کارهایی است و چه کسانی ظالم‌اند؟ آیا ظلم همیشه ظاهری خشن و خونین و کریه دارد؟

تابه حال به ظلم‌های زیبا فکر کرده‌اید؟ به خشونتی که زشت نیست. به ستمی که ظاهرش قشنگ است و حتی برای انجام آن مبالغه‌هنگفت هم هزینه می‌شود.

وقتی یک زن خودش را مثل مجسمه‌ای می‌بیند که باید از هر طرف تراشیده و موزون باشد و برای این توازن و کش و قوس‌های چپ و راست همه‌چیز تیغ و درفش و چاقویی را بر خود می‌پسندد دارد ظلم می‌کند. مجسمه‌ها فقط برای زیبایی‌اند. کارکرد دیگری ندارند. پس باید فقط و فقط زیبا و فریبا و موزون باشند اما آیا یک زن فقط باید زیبا باشد؟ کارکرد یک زن یعنی مجسمه‌ای زیبا باش؟ برای تزئین؟

کاری به ظلمی که فمینیسیم در حق زن‌ها کرد ندارم اما همیشه یک اصل آن‌ها را مرور می‌کنم: یک ظلم آشکار در حق دختران، در حق زن‌ها. جلو این ظلم را خود زن‌ها باید بگیرند، خود دختران.

کتاب «دختران به عفاف روی می‌آوردند» را خانم ونیدی شلیت آمریکایی نوشته است، جایی که خود دختران می‌خواهند جلو ظلمی که به آن‌ها می‌شود بایستند، آن هم در کشوری که به خیال خیلی‌ها مرکز ضد ظلم علیه زن است!

دختران می‌خواهند تولیدکنندگان پوشاک، متناسب یک دختر، برایشان لباس بدوزند، شرکت‌های انیمیشن‌سازی کارتون‌هایی متناسب سن و شخصیت آن‌ها تولید کنند، بازی‌هایی متناسب نیاز آن‌ها بسازند و ...

مادرها هم از خودشان سؤال می‌کنند چرا شخصیت‌های این کارتون به جای اینکه دختر بچه باشند، زنایی بیست و پنج ساله‌اند، چرا آرایش و اندام این شخصیت‌های کارتون برای یک دختر بچه ده ساله طراحی نشده است، و چرا عروسک‌ها هیبت یک زن سی ساله را دارند، نه دختر بچه‌ای پنج ساله.

دنیا دارد به فطرت خودش برمی‌گردد. این سؤال‌ها آغاز یک انقلاب فطری علیه ظلم‌های قشنگ و زیبایی سرمایه‌داران است، علیه ظلم‌هایی که زن را کالا می‌بیند، زن را مجسمه خوش‌تراش می‌خواهد، زن را یک منشی خوش‌چهره می‌پسندد، زن را یک مدل و مصرف‌کننده گریم‌شده می‌بیند و ...

این ظلم را که در هیاهوی رسانه‌ها به نام «آزادی زن» دارد ریشه زندگی زن را می‌زند، زن‌ها باید از بین ببرند. پس زدن این بسته‌های سفارشی زیبایی قدم اول علیه این ظلم است. پس چند کار مهم را در فعالیت روزانه خانواده تعریف کنیم تا فردای فرزندانمان بهتر باشد و دغدغه‌هایشان انسانی و اجتماعی بشود:

- از زیبایی فرزندانمان تعریف کنیم و نعمت‌های قشنگ خدا را برایشان یادآور شویم.

- مصرف لوازم زیبایی را کاهش دهیم و رنگ و لعاب‌ها را کمتر در سطح جامعه به رخ کشیم.

- به هر قیمتی به دنبال احترام و توجه نباشیم. گاهی قیمت گزافی برای یک توجه و محبت بی‌ارزش از کف می‌رود.

- مسئولیت اجتماعی‌مان را جدی بگیریم و سهممان را در پالایش جامعه ایفا کنیم.

- اجازه ندهیم تبلیغات زیبایی‌های تهاجمی مثل اعمال جراحی زیبایی در سطح شهر جولان بدهند.

- برای آرامش خانواده، اجتماع و مردم، اول باید خودمان آرامش داشته باشیم.

شهربانو

۲۷ شهریور
۱۴۰۱
۲۷ شهریور ۱۴۴۴ شماره ۲۶۹۹

(۲)

عکس تزئینی است

شب‌نم‌کرمی
روزنامه‌نگار

(آفاق)

جراحی‌های زیبایی؛ نیازمند بازنگری ساختاری قانونی

✚ گرایش به زیبایی از ابتدای خلقت بشر تمایلی فطری بوده و در هر زمانی به شکلی خود را به نمایش گذاشته است. این تمایل ذاتی بنابه فطرت خداداد، همواره در میان زنان نمود بیشتری داشته است. به طور کلی، با مرور تاریخ بشر، به نظر می‌رسد انسان‌ها با ایجاد تغییر در بدن خود، در پی برطرف کردن نیاز فطری و روحی و اجتماعی خویش به زیبایی و جمال خواهی بوده‌اند و هستند. اما در قرن کنونی و دهه‌های اخیر، برداشت از زیبایی با تغییراتی همراه شده است و در قالب مجموعه‌ای از تناسب اندام، آرایش، پوشش، میزان جذابیت و بی‌نقص بودن به‌ویژه به نوجوانان و جوانان القا می‌شود.

با گذر زمان و پیشرفت علم پزشکی، در عصر کنونی، جراحی‌های زیبایی به یکی از مصادیق دخل و تصرف در بدن به منظور زیباسازی، مطرح شده و زیبایی مصنوعی را به یک صنعت برای پزشکان تبدیل کرده است. با تغییر ذائقه انسان‌های امروزی و رواج پدیده مد، جراحی‌های زیبایی از روش‌هایی بهره‌گیرنده که زنان بسیاری برای به دست آوردن زیبایی دلخواه، با پذیرش خطر و احتمال آسیب، بر بدن خود اعمال می‌کنند.

در ایران، جراحی زیبایی بینی از اواخر دهه ۶۰ خورشیدی شتاب روزافزونی گرفت که عمده مشتریان آن را زنان و دختران گروه سنی چهارده تا ۴۵ سال تشکیل می‌دادند. البته در سال‌های اخیر، مردان نیز در زمره افراد خواستار جراحی زیبایی بینی و کوچک کردن یا فرم دادن شکم قرار گرفته‌اند.

زنان ایرانی به دلیل کم‌ تحرکی و بی‌ توجهی به ورزش، بیش از زنان دیگر دچار اختلالات اندامی می‌شوند و زودتر نشاط و تازگی اندام خود را از دست می‌دهند که با بروز تغییراتی در گرایش به مد، تمایل آن‌ها به جراحی‌های زیبایی اندامی نیز به طور درخور توجهی بیشتر شده است. (فصلنامه علمی پژوهشی زن و جامعه، سال هشتم، شماره چهارم، زمستان ۱۳۹۶)

روان‌شناسان براین باورند، تصویری که امروزه از دوران کودکی در قالب انیمیشن‌ها و عروسک‌ها از بدن انسان ارائه می‌شود به گونه‌ای است که سبب تغییر طرح‌واره بدن در ذهن افراد می‌شود

وزن و مردفکر می‌کنند بدن آن‌ها آن گونه که باید باشد نیست. بنابراین نوجوانی که هنوز هویت جسمانی‌اش شکل نگرفته است، با دیدن این تصاویر به توقعی غیرواقعی از بدن و چهره خود می‌رسد که ابتدا به افسردگی و اضطراب و کاهش اعتماد به نفس و عزت نفس را در این قشر به دنبال دارد. هرچند تمایل به زیبایی موضوعی ذاتی است، آنچه امروز در جامعه می‌بینیم رفتاری افراطی است و از یک تصویر ذهنی واقع‌بینانه، بسیار فاصله دارد.

باید بدانیم «توهم زشتی» یا «اختلال بدشکل‌هراسی» تنها یکی از دلایل تمایل افراطی به جراحی‌های زیبایی است، اما عوامل بسیاری در کشور ما بانوان را به سوی این موضوع و پذیرفتن واقعیت وجودی خود سوق می‌دهند از جمله زمانی که توجه به ارزش‌های درونی و وجودی زنان کم‌رنگ می‌شود توجه به ظاهر و تأکید بر جذاب بودن جای آن را پر می‌کند. از سوی دیگر، با توجه به توسعه فضای مجازی و اهمیت یافتن بلاگرها، سلبریتی‌ها، سینما و فیلم‌ها، مجلات، رسانه‌ها و ... این طرز فکر به جوانان القا و سبب می‌شود بسیاری از زنان فارغ از طبقه اجتماعی، از ظاهر خود احساس شرم و نارضایتی کنند.

از آنجا که اعمال جراحی زیبایی یکی از پردرآمدترین اعمال پزشکی محسوب می‌شود، پزشکان نیز به این رشته تخصصی گرایش زیادی پیدا کرده‌اند و بدون بررسی نیازهای روان‌شناختی مراجعان نوجوان خود، به این جراحی‌ها اقدام می‌کنند. البته نباید از آمار شکایت‌های ناشی از ایجاد نقص چهره و اندام یا مرگ‌ومیر ناشی از جراحی‌های زیبایی نیز غافل شویم.

از این رو، به نظر می‌رسد جراحی زیبایی در کشور، نیازمند بازنگری ساختاری جدی از سوی جامعه پزشکی و قانون حاکم بر آن است تا از آسیب بیشتر نوجوانان و جوانان پیش‌گیری شود. از سوی دیگر، آموزش و ترویج فرهنگ واقع‌گرایی درباره پذیرش جسم واقعی افراد چه از سوی زنان درباره بدن خود چه از سوی مردان نسبت به بدن همسران خود می‌تواند تا حد زیادی این پدیده را به تعادل نزدیک کند و از این رفتارهای افراطی بکاهد.